

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-07-13)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-07-13)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 195. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010189.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 13. Juli 1863.

... Jeg glæder mig ret over Deres Breve ved at see Dem i Berøring med saa mange Mennesker, med hvem De kan samtale om det, der nærmest ligger Dem paa Hjerte. Jeg haaber ret, at denne Reise vil bære gode Frugter for Dem s. 196 paa Legem og Sjæl, og uberegnelig er det jo ogsaa, hvad Nytte De kan yde Deres Fædreland ved at hjælpe lidt paa de Svenskes Uvidenhed om vore Forhold. Gud give sin Velsignelse hertil! Martensen fortalte mig i Løverdags, at han havde forespurgt sig hos Kongen, om Hans Majestæt befalede, at han skulde være ved Confirmationen paa Onsdag hos Prindsen af Danmark.¹ Herpaa havde han modtaget et skriftligt Svar, hvori der stod, at det jo ikke var hans Pligt at give Møde, og at han derfor kunde reise til Landemøde, og at Kongen vist heller ikke indfandt sig til Confirmationen. Martensen var forbauset over denne sidste Sætning i Skrivelsen. Han mente, at Kongen kom alligevel, men at dette kun var en lille Krænkelser, han vilde tilføie Prindsen af Danmark. Den stakkels Prindsesse Caroline har gjentagende forsikkert Martensen, at Ferdinand virkelig har sagt, at hun var ham uundværlig.² Er det dog ikke rørende? Hun har skjænket Kammerherre Römeling Prindsens graa Skimmel. Römeling har modtaget den, men siger, at han jo maa udlevere den igjen, thi han veed, at ogsaa den er pantsat. Nu er det afgjort, at Alt skal sælges. Hun taler bestandig om Gjensynet med Ferdinand. Jeg kan ikke lade være ofte at finde det forfærdende, naar de Efterlevende saa ivrig ønske at samles med den Afdøde, som nu her! Hvor kommer den stakkels Ferdinand hen? Hvilken Sjæletvæt maa der dog ikke foregaae med et Menneske som ham, forinden han kan komme i Samfund med det Høieste? Selv her paa Jorden var det jo kun det Laveste, der formaaede at vække hans Interesse; at komme i Berøring med det Høieste maatte jo kjede ham hisset, ligesom det høieste Jordiske her kjedede ham. Den stakkels Caroline veed ikke, hvad hun siger.

Jeg kom til at udtale mig stærkt om Paullis Holdning i Prindsehuset til Martensen i Løverdags.³ Martensen tog stille bedrøvet derimod. Jeg kan ikke lade være at finde det en formelig Forbrydelse mod Landet, naar et Menneske som Paulli, der staaer i en saa nær Berøring med disse kronede Besynderligheder, ikke benytter sin Stilling til at orientere dem i, at de have Pligter ligeover for den Nation, som har valgt dem, og at de skulde see lidt efter lidt at lære, hvorpaa det kommer an, opgive deres Phantasie om Enevælden og slutte sig til de Mænd, hvis Bistand s. 197 og Anskuelser de ikke kan undvære, naar deres Time kommer, thi Gud hjælpe dem, hvis den kom, og de ikke kjendte deres Stilling bedre end det nu lader, at de gjør. Dog maaskee ogsaa det ligger i Forsynets Plan, at vi skal have en saadan Tronarving, og netop en s a a d a n for at kunne komme videre frem mod vort egentlige Maal. Der siges, at Forbindelsen med Rusland er opgivet. Den russiske Prinds skal have fæstet sine Øine paa en anden Prindsesse end den danske; saa græder vel Louise atter, fordi dette ikke kommer istand, ligesom hun vilde græde, hvis det kom istand.¹ ...